

**Joliba e.V. / Joliba Derneği Berlin,
Afrikalılar Derneği ile Buluşma
Joliba e.V.**

**Alman ve Türk siyahilerin
buluşması (Ekim 2015 ve
Ekim 2016)**

Ekim 2016 yılında Alman ve Türk siyahilerinin Afacanda buluşmadan iki hafta önce, Sayın Mustafa Olpak vefat etmiştir. Köhne'nin makalesine göre Mustafa Olpak "Köle Kıyısından İnsan Biyografileri" adlı kitabı ile Türkiye'de yaşayan siyahi insanları bilinçlendirme aşamasında oldukça katkıda bulunmuştur. Türkiye'de yaşayan siyahi insanların deneyimlerini dile getirmeleri için bir alan açmıştır. Vefatından dolayı Afro Türkler üzüntü içerisinde toparlanmaya çalışıyordu. Çoğu Berlinli ziyaretçi ise Mustafa Olpak ile tanışmış olduklarından dolayı hanımı ile bir araya gelip taziyelerini dile getirdiler.

Mustafa Olpak ile kitap tanıtımı günü sayesinde tanışıldı. 2013 yılında Ballhaus Naunystasse`da Mustafa Olpak kitabından bir kesit okuyup, Ayvalık'ta (Ege bölgesinde) 2006'da kurduğu dernekten bahsetti: YİRMİ ZEYTİN AĞACI VE BİR EV. Bu şekilde Katharina Oguntoye (Joliba dernek kurucusu) Mustafa Olpak ve onun destekçilerinden haberdar oldu. Aynı zamanda Annette Kübler- AYOCO-family adlı oluşum siyahi çocuklar, gençler ve aileler için hafta sonu aktiviteleri organize eden ve fonlar ile ilgilenen- Katharina Oguntoye ile birlikte Siyahi Türk ve Alman ailelerin buluşması fikri ortaya çıktı.

Burs talebinde bulunuldu, ilgili insanlar toparlandı, hazırlıklar yapıldı ve yeni bilgiler edinildi. Dana Bayramı hakkında detaylı bilgi için "Türkiye`de yaşayan Afro Türklerin kaderi, renkten farklı bir şey kalmadı" adlı makale okundu. Sonbahar 2015`de ise ilk buluşma gerçekleşti: Berlin`den 11 genç ve 10 yetişkin Afacan`da (kültürlerarası çalışmalar için bir aile ortamı gibi, konuksever bir anlayışla işletilen, İzmir yakınlarında bulunan bir tesis) 21 Afro Türk ve akademisyenler ile buluştu.

Deneyimler ve yaşanan maceralar hakkında konuşuldu, bunlarda birçok lisana sahip olan kişiler tarafından çevrildi. Sohbetler hem herkesin katıldığı toplantılar hem de küçük gruplar halinde gerçekleştirildi. Toplantıların video ve ses kayıtları Joliba derneği tarafından muhafaza edilmektedir. İlk kaynaşma; ufak tanışma oyunları ile yaş sınırı olmaksızın eğlenceli bir şekilde desteklendi.

Nazım Hikmet'in şiirinden esinlenerek herkes kendi ağacını çizdi. Ağaçlara herkesin kökenleri, kuvvetli olduğu yanları, rüyaları ve dilekleri ile ilgili yazılar yazıldı. Bu ağaçlar bir araya getirilerek orman oluşturuldu.

Yaşamak bir ağaç gibi tek ve hür,
Ve bir orman gibi kardeşçesine,
Bu hasret bizim

Bu güzel buluşmadan cesaretleterek 2016 sonbaharında Berlin'den 29 kişi ve Afro Türk derneğinden 30 kişi tekrar bir araya geldi. Afacan eğitim merkezinde 5 gün ve köyde iki gün vakit geçirildi.

Odak noktasında, bir arada olmak, gülmek, şakalaşmak, Türkçe ve Almanca cümleler öğrenmek, futbol oynamak, bir filmin fragmanını çekmek, yemeklerin tadını çıkarmak, birçok lisanda şarkılar söylemek, capoeira dansını gerçekleştirmek, birbirinin saçını yapmak, çeşitli oyunlar oynamak, denizde ve havuzda eğlenceli aktiviteler yapıldı. Sadece sohbet edilmedi aynı zamanda farklı alanlarda iletişim sağlandı: Oyun, kültürel danslar, müzik, ritim gibi aktiviteler bunların arasında bulunuyordu. Gençler ve çocuklar kendi gruplarında sohbet ettiler, birlikte spor ve aktiviteler yaptılar (en çok saklambaç sevildi). İki grubunda yaş aralığı çok farklıydı, fakat bu, havuzda, yeşillikte ve futboldaki coşkularını azaltmadı. Tam tersine hem Alman hem Türk gençler küçük kardeşlerine dikkat ettiler. Gençler ayrıca kurgusal bir aksiyon filmi için Fragman çektiler. "Ben siyahım" adlı şarkıya koreografi yapıldı. Afacan'ın bir duvarı çini mozaik ile güzelleştirildi. Berlinli çocuk gurubunda saç atölyesi kuruldu, birbirlerinin saçlarını ördüler.

En değerlisi ise yaşadıkları deneyimleri paylaşmaktı. Irkçılığa maruz kalmanın acı deneyimleri, aynı zamanda fakirlik, dışlanma ve buna karşılık verilen tepkiler anlatıldı. Tüm bu anlatılanlar duyarlılıkla tercüme edilerek kaydedildi. Bir kısmı belgeselimizde kullanılacaktır. Toplum tarafından kabul edilmek sadece Afro Türkler için değil aynı zamanda Afro Almanlar için de çok önemlidir. Bu yüzden her iki grupta dışlanma, şiddet ve ırkçılığa karşı verdikleri tepkiler ve stratejilerden bahsedildi.

En önemli konu, anne ve babaların siyahi çocukların, onlara ırkçı yaklaşan bir toplumda nasıl güçlü bir birey olarak yetiştirebilecekleriydi. Türkiye`de ve Almanya`daki sıkıntılar benzerlik göstermektedir. Örneğin; okullarda Afrika kökenlerinin ve tarihlerinin yok görülmesi gibi. Birçok Afro Türk eğitimden mahrum kaldığı için çocuklarının okula gitmesi onlar için çok önemlidir. Berlinli

siyahi ailelerde bunun üzerine Afro Türk çocuklarının eğitimini desteklemek için onlara siyahilerin ana karakter olduğu çocuk kitapları, siyahi oyuncak bebekler gibi nesnelere göndermeye karar verdiler. Günlük hayatta sıkça sorulan "siz nerelisiniz, siz nerden geldiniz?" gibi sorulara maruz kalan Berlinli ve İzmirli siyahi insanlar tarafından bu deneyimler hatırlanması sayesinde birbirlerine daha sıkı kenetlendiler.

Berlinli siyahilerin ikinci kez ziyarete gelmeleri farklı bir anlam taşıyordu. Afro Türk toplumu ile ilgilenen diğer gruplar fotoğraflar çekmişler, röportajlar yapmışlar ve eksik yazılar yazmışlar. Fakat Afro Almanlar onları yalnız bırakmamıştır. Carolyn yaşça büyük hanımlar ile aileleri ve geçmişleri ile alakalı görüşmeler yapmıştır. Aynı zamanda engellilerin hakkı için birçok çalışmalar yapan ve merhum Mustafa Olpak'ın eşi Güler Hanım ile tanışıp sohbet etme şansları olmuştur. Güler Hanımla bir araya gelmek onlara hem ilham vermiş hem de Mustafa Olpak ile ilgili anılar paylaşılmıştır.

İki buluşmanın ırkçı bakışlardan uzak bir ortam olan Afacan'da gerçekleşmesi, güzel yemekler ve Afacan çalışanlarının samimiyeti İzmirli ve Berlinli siyahileri çok mutlu etmiştir.

Her iki grup içinde, gençler ve yaşlılar için farklı ülkeden fakat aynı ten renginde insanlar ile bir araya gelmesi çok dokunaklıydı. Bir kere de olsa çoğunluk olmak, normal olmak, birlikte vakit geçirmek faydalıydı. Dil kısıtlamasına rağmen samimiyetleri arttı. Örneğin Almanya'dan gelen siyahi gençler sarılmaktan ve yakınlık kurmaktan pek hoşlanmıyordu. Fakat bir müddet sonra onlarda selamlaşırken Türk adetlerine uymaya başladılar. Hatta tekrar köyde bir buluşma olunca mutlulukla sarılıp selamlaştılar.

Son olarak iki köy ziyaret edildi. Köylerde küçük ölçekli tarımla uğraşan köylüler yaşıyor. Başka Afro Türkler ve basın da ziyarete katıldı. 2018 yılı için bir sempozyum planı yapıldı. Aynı zamanda sohbet, yemek, müzik ve gezinti ile köyü keşfetmeye devam ettiler. Bazıları akşam da kaldılar ve geceyi Afro Türk ailelerinde misafir olarak geçirdiler. Buluşmalar binlerce fotoğraf ile görüntülendi. Ayrıca filme çekildi ve bir broşür ile video-klip haline getirildi. Vedalaşma ise iki grubu da çok etkiledi, çünkü ülkeler farklı olsa da iki grubun benlikleri ve yaşadıkları birbirine çok benzerlik gösteriyordu.

Ve devamı da var. Gelecek için planlar yapıldı. Mustafa Olpak'ın kitabı Almanca'ya çevrilecek, partnerler davet edilecek ve Mayıs ayında Dana Bayramı beraber kutlanacak ve sonrasında 2017 sonbaharında tekrar Afacan'da toplanılacak.

Berlinli siyahiler için Joliba'nın Web-sayfası, AYOCO ve Annette Kübler'in sayfasını ziyaret edebilirsiniz. İzmirli siyahiler için ise <http://www.afroturc.org/> ya da facebook sayfasından ulaşabilirsiniz.

**Yazan Annette Kübler, Ocak 2017,
Übersetzung: Gülrenk Oral**